

om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Søruiter.

Paa Formandens Forslag valgtes: C. Hage, Bluhme, B. Christensen, Leth-Espensen, A. R. Sørensen, T. Nielsen, Rosleff, Nørhøve, Neergaard, Bøtter, J. Nielsen, Scharling, Hammerich, Aaberg og H. Jensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nummerbytninger mellem udfkrevne værnepligtige af Lægdsrullen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2931 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

R. Boisen: I Anmærkningerne til det foreliggende Lovforslag findes det udtalt, at Grunden til, at man ved Gennemførelsen af Hærløvtillæget ophævede Afdgangen til Nummerbytningen ifølge Værnepligtslovens § 22, var den, at man vilde indskrænke Afdgangen til, at man kunde løbe sig fri for Militærtjeneste, efter at der ved den ny Hærløv jo var givet en Afgang til Fritagelse for visse af de værnepligtige til Fodfolket. Det er ogsaa ganske vist, at dette var Hovedgrunden, men ved Siden deraf bør det dog bemærkes, at der ligeledes blev anført en anden Grund eller en dermed jævnsides løbende Grund, nemlig den, at man vilde indskrænke den Forret, som de formuende havde til at staffe sig en lettere Fuldbygørelse af deres Værnepligt, navnlig for at forhindre, at der ved en saadan Nummerbytning kunde finde en mindre heldig Rekruttering af visse Aabenerter Sted. Værnepligtslovens § 19 siger, at der ved Sessjonen gives den værnepligtige „Bedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste, hvortil han efter samtlige forhaandenværende Forhold skønnes bedst stiftet“. Der kan altsaa paa Sessjonen gives en værnepligtig Bedtegning om at være stiftet til flere Arter af Krigstjeneste, og dertil knytter sig saa Værnepligtslovens § 22, som bestemmer, at to værnepligtige „som efter de dem paa

Sessjonen aigne Bedtegnelser ere brugbare for samme Vaaben eller Korps, kunne indbyrdes bytte Nummer“. Der ligger altsaa i disse Paragraffer ingen Hindring for, at der kan byttes Nummer mellem to, der ellers vilde være komne til at gøre Tjeneste ved forskellige Vaaben, for saa vidt de have Bedtegning om at være brugbare til begge. Det vilde nu efter min Opfattelse ikke være heldigt, om man i noget vidt Omfang kommer ind paa, hvad der rimeligvis vilde ske, at der fandt en saadan Strømning af værnepligtige Sted fra de særlige Vaaben over til Fodfolket. Det er jo nemlig i Reglen saa, at Værnepligtens Fuldbygørelse ved Fodfolket er lettere end ved de specielle Vaaben, der jo ofte have en ret betydelig Tjeneste. Tendensen vil altsaa blive den, at de mere formuende ville søge til Fodfolket, og de specielle Vaaben vilde blive sammensatte af de lavere Samfundsklasser, og det vilde vistnok ikke være nogen heldig Frugt af Bestemmelsen. Altsaa dette Hensyn var ogsaa lagt til Grund for Bestemmelsen i Loven af 13de April f. A. § 3. Nu vil jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at der siden den Tid er udkommet en ny Anordning med Reglement for Sessjonsbehandlingen, nemlig Anordningen af 24de August f. A., der gennemførte forskellige Ændringer i de hidtil gældende Regler. Og det var ganske naturligt, at en saadan maatte komme, fordi man jo i Fremtiden vilde ønske, at de, der vilde saa Fritløb og blive fri for Militærtjeneste, særlig maatte være saadanne, der vare de svageste, saaledes at Sessjonen kom til at gaa noget skarpere til Værks ved Bedømmelsen af de værnepligtiges Tjenestebytning. Men i en af denne Forordnings Paragrafer er der indført en noget ændret Ordning fra tidligere, netop med Hensyn til de Bedtegninger for Tjenestedygtighed til forskellige Vaabenarter, som hidtil have fundet Sted, og vistnok ogsaa i fuld Overensstemmelse med Værnepligtslovens § 19. Den siger nemlig et Ord til; det hedder der, at der skal gives ham Bedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste, hvortil han efter samtlige forhaandenværende Forhold skønnes bedst stiftet. Den tidligere Anordning havde ikke taget det Ord „bedst“ med, som Loven her har, dette hedder kun, at han faar Bedtegning om at være stiftet til saadan Tjeneste, og den vilde han ifølge § 22, som kun kræver, at den paa gældende skal være brugbar til det paa gældende Vaabens Tjeneste, lettere faa Afgang til at bytte. Men i Henhold til dette Udtryk „bedst stiftet“ i Lovens § 14, er der nu i Anordningen af 24de August forrige Aar indført den Bestemmelse, at der ved Bedtegning for Tjeneste-